

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-12Csp/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1122208287
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Soňa Valoušková
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1122208287.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, sudkyňou Mgr. Soňou Valouškovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Prievozská 2, Bratislava, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Prievozská 2, Bratislava, proti žalovanému: G. D., nar. XX.XX.XXXX, P. X, D. J., o zaplatenie 14.196,66 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou pôvodne Okresnému súdu Bratislava I dňa 22.09.2022 sa pôvodný žalobca KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 19.169,67 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.196,66 eura od 02.12.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný a právny predchodca pôvodného žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej len „banka“) uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej banka poskytla žalovanému bezúčelový úver v sume 17.000 eur a žalovaný sa zaviazal úver platiť formou mesačných splátok v celkovom počte 96 so splatnosťou vždy k 15. dňu v mesiaci; prvá splátka bola splatná dňa 15.07.2017 a posledná 97 mesiacov po uzatvorení zmluvy, t.j. 15.06.2025. Žalovaný sa v zmluve zaviazal zaplatiť zmluvný úrok a zároveň poplatok za poistenie v sume 11,97 eura mesačne; celkové náklady spojené s úverom predstavovali sumu 9.118,59 eura a celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť, predstavovala sumu 26.118,59 eura. Nakoľko žalovaný splátky neplnil riadne a včas, banka uplatnila svoje právo vyplývajúce zo zmluvy a dňa 30.10.2020 zaslala žalovanému výzvu na splnenie dlhu, v ktorej ho súčasne upozornila na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Žalovaný napriek výzve banky úver nehradil, a preto banka dňa 01.12.2020 vyhlásila úver za predčasne splatný. Žalovaný banke uhradil spolu sumu 6.418,27 eura, pričom presné dátumy a výšky splátok vyplývajú z priloženej platobnej histórie. Ku dňu zosplateniu úveru dňa 01.12.2020 bol žalovaný povinný uhradiť banke celkovo sumu 17.060,24 eura. Listom zo dňa 17.12.2020 banka upozornila žalovaného, že je v omeškaní viac ako 3 mesiace so zaplatením splatnej pohľadávky; zároveň bol upozornený, že banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Banka následne predmetnú pohľadávku vrátane príslušenstva na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.03.2021 s účinnosťou od 29.03.2021 postúpila na pôvodného žalobcu, spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. Ku dňu postúpenia bola pohľadávka v sume 17.750,90 eura, z toho istina v sume 14.196,66 eura, zmluvný úrok v sume 3.095,56 eura, zákonný úrok z omeškania v sume 191,10 eura a pôvodné poplatky v sume 72,08 eura. Žalovanému bolo postúpenie pohľadávky oznámené listom banky zo dňa 30.03.2021. Žalovaný bol pôvodným žalobcom vyzvaný na zaplatenie pohľadávky listom zo dňa 15.07.2022. Pôvodný žalobca si v predmetnom konaní uplatnil len sumy vyplývajúce zo samotného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru so zákonným úrokom z omeškania

a zmluvným úrokom vo výške 10,09 % ročne z dlžnej istiny vyčísleným od prvého dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do podania žaloby. V súvislosti so zmluvným úrokom po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020, sp. zn. 5Cdo/42/2020. Pôvodný žalobca si tak žalobou uplatnil dlžnú istinu v sume 14.196,66 eura; zmluvný úrok splatný ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v sume 2.594,94 eura; poplatky splatné ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v sume 72,08 eura (poplatky za odoslané upomienky v sume 24 eur a neuhradené poplatky za poistenie v sume 48,08 eura); úroky z omeškania od prvého dňa omeškania do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v sume 191,10 eura; zmluvný úrok vo výške 10,09 % ročne z dlžnej istiny od prvého dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. od 02.12.2020, v sume 2.114,89 eura; úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 14.196,66 eura od prvého dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. od 02.12.2020, do zaplatenia. K žalobe pripojil listinné dôkazy: zmluva o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver); štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere; informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov; platobná história žalovaného; výzva zo dňa 30.10.2020; oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2020 s doručenkou; výzva zo dňa 17.12.2020; zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE s prílohou č. T.; oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2021; predžalobná výzva zo dňa 15.07.2022 s podacím hárkom.

2. Uznesením zo dňa 28.02.2023, č.k. 12Csp/78/2022-69, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 4.973,01 eura zastavil a vo vzťahu k čiastočnému zastaveniu konania žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Predmetom konania tak ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 14.196,66 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 02.12.2020 do zaplatenia.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a v spore ostal pasívny. Žaloba s prílohami spolu s výzvou na vyjadrenie mu bola doručená dňa 20.10.2022.

4. Uznesením zo dňa 31.07.2025, č.k. B1-12Csp/36/2021-145, súd pripustil, aby na miesto pôvodného žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. vstúpil súčasný žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 27.08.2025 o 10:00 hod. Predvolanie na pojednávanie bolo doručené právnenému zástupcovi žalobcu dňa 25.06.2025 a žalovanému dňa 08.07.2025. Dňa 21.08.2025 bolo súdu doručené podanie žalobcu, ktorým ospravedlnil jeho neprítomnosť na pojednávaní a navrhol, aby súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel, pričom v záujme čo možno najhospodárnejšieho a najefektívnejšieho riešenia veci súhlasil s takýmto rozhodnutím vo veci samej aj bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na nariadenom súdnom pojednávaní. Mal za to, že uplatnený nárok preukázal v celom rozsahu predloženými dôkazmi a medzi stranami nie sú sporné ani žiadne skutkové tvrdenia. V podaní ďalej uviedol, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky v nepretržitom omeškaní so splácaním čo i len časti záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní a pohľadávka bola ku dňu jej postúpenia v celom rozsahu splatná; zároveň jeho právny predchodca pred poskytnutím úveru v súlade s právnymi predpismi s odbornou starostlivosťou preskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Pre úplnosť uviedol, že súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, ani nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, v dôsledku čoho žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom rozsahu a nemá preto ani dôvod produkovať ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali jeho nárok a navyšovať tak vzniknuté trovy právneho zastúpenia. Iné rozhodnutie, ako vyhovenie žalobe v celom rozsahu, by za uvedeného stavu predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko súd doposiaľ nepostupoval v zmysle § 181 ods. 2 CSP a neprezentoval spornosť skutočností, na základe čoho by žalobcovi umožnil v súlade so zásadou kontradiktórnosti právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia a predložiť ďalšie dôkazy. V prípade, ak súd s ohľadom na vyššie uvedené nepovažuje uplatnený nárok za preukázaný v celom jeho rozsahu, resp. požaduje na preukázanie žalobcom uplatneného nároku a tvrdených skutočností ďalšie dôkazy, prípadne objasnenie doterajších tvrdení, požiadal súd o písomné vyzvanie žalobcu na preukázanie uvedených skutočností a vzhľadom k vyššie uvedenému aj k odročeniu pojednávania. Žalovaný svoju neprítomnosť neospravedlnil. Súd pojednával v neprítomnosti sporových strán.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu.

7. Zo zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) zo dňa 15.06.2017 s prílohou, štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere a informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov, súd zistil, že banka so žalovaným dňa 15.06.2017 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému úver č. XXXXXXXXXXXX v sume 17.000 eur a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky, a to v 96 mesačných splátkach po 272,09 eura vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 15.07.2017 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá dňa 15.06.2025. Úroková sadzba bola dohodnutá ako fixná vo výške 12,09 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy a po poskytnutej zľave vo výške 10,09 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy; úrok z omeškania bol dohodnutý najviac do výšky stanovenej právnym predpisom; ročná percentuálna miera nákladov bola vo výške 12,17 %; priemerná hodnota RPMN vo výške 9,68 %; odplata podľa Občianskeho zákonníka vo výške 12,44 % ročne. Poplatok za poistenie bol dohodnutý v sume 11,97 eura mesačne so splatnosťou v termíne a periodicite splátky úveru. Celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu 26.118,59 eura. Úver mal byť použitý na vyplatenie záväzkov v banke, a to č. XXXXXXXXXXXX s aktuálnym zostatkom v sume 15.069,62 eura a č. XXXXXXXXXXXX s aktuálnym zostatkom v sume 1.878,17 eura. Podľa čl. II. bodu 6., ak dlžník neuhradí pohľadávku banky riadne a včas, banka môže okrem zaplatenia úrokov z omeškania požadovať od dlžníka aj zmluvnú pokutu v sume 8 eur, a to najviac do výšky určenej podľa právnych predpisov, pričom táto je splatná okamžite po márnom uplynutí lehoty na plnenie určenej v písomnom bezplatnom upozornení zaslanom dlžníkovi; dlžník sa zaväzuje zmluvnú pokutu zaplatiť. Zaplatením zmluvnej pokuty nezaniká povinnosť zaplatiť omeškanú sumu. Podľa čl. II. bodu 7., ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a poskytnúť o tejto skutočnosti informácie do spoločného registra bankových informácií. Podľa čl. II bodu 18., ak sa k zmluve dohodlo poistenie k úveru, zánik poistenia nemá vplyv na existenciu a ďalšie trvanie zmluvy. Podľa čl. III bodu 1., písm. a), b), c) a d), súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 01.01.2015, produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 01.01.2015, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje; podľa bodu 2. uvedeného článku, súčasťou zmluvy sú prístupné na obchodnom mieste a na www.slsp.sk. Podľa bodu 6. uvedeného článku, prílohami zmluvy sú súhlas s poistením k úveru a splátkový kalendár. Z prílohy zmluvy - súhlasu s poistením úveru vyplýva, že žalovaný prejavil záujem zabezpečiť plnením z poistenia pohľadávku banky a požiadal o poistenie v rozsahu rozšíreného súboru poistenia.

8. Z platobnej histórie žalovaného k úveru č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že dňa 15.06.2017 žalovaný čerpal úver v sume 17.000 eur; následne žalovaný opakovane neuhrádzal splátky riadne a včas, z ktorého dôvodu mu banka opakovane generovala upomienky a účtovala poplatky a úroky z omeškania a následne dňa 01.12.2020 úver zosplatnila, pričom k uvedenému dňu bol zostatok úveru v sume 14.196,66 eura. Dňa 16.03.2021 bola pohľadávka odpísaná. Celkom bola na úver uhradená suma 6.618,27 eura, z toho na istinu suma 2.803,34 eura; na poplatky suma 348,72 eura; na riadny úrok suma 3.259,64 eura a na úrok z omeškania suma 6,57 eura. Zostatok pohľadávky bol v sume 17.750,90 eura, z toho istina v sume 14.196,66 eura; poplatky v sume 72,08 eura; riadny úrok do zosplatnenia v sume 2.594,94 eura; riadny úrok do zosplatnenia - ODR v sume 500,62 eura; úrok z omeškania do zosplatnenia v sume 191,10 eura a úrok z omeškania do zosplatnenia ODS + ODT v sume 195,50 eura.

9. Z výzvy zo dňa 30.10.2020 súd zistil, že banka žalovanému pod č. B.-XXXXX k úveru č. XXXXXXXXXXXX oznámila, že ku dňu 30.10.2020 je v omeškani so splácaním pohľadávky banky v sume 4.766,10 eura a vyzvala ho na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia mu výzvy, s tým, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu; v takom prípade stratí výhodu splátok a pohľadávku bude potrebné uhradiť v celku. K predmetnej výzve nebol predložený podací hárok, doručienka, ani iný hodnoverný doklad o tom, že sa výzva dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

10. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2020 s doručenkou súd zistil, že banka žalovanému pod č. B.-XXXXX k úveru č. XXXXXXXXXXXX oznámila, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 01.01.2015 v aktuálnom znení - omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace, z ktorého dôvodu banka vyhlásila ku dňu 01.12.2020 mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Zároveň banka žalovaného vyzvala na úhradu pohľadávky zo zmluvy v sume 17.060,24 eura do 15 dní, s tým, že pohľadávka je v zmysle dohodnutých podmienok naďalej

úročená. Z doručky vyplýva, že žalovanému bola zásielka označená ako „XXXXXXXXXX_LCXX-XXXXX“ doručená dňa 08.12.2020, resp. že zásielku prevzala žalovaného matka.

11. Z výzvy zo dňa 17.12.2020 súd zistil, že banka žalovanému pod č. B.-XXXXX k úveru č. XXXXXXXXXXXX oznámila výšku splatnej a nezaplatennej pohľadávky splatnej v celom rozsahu ku dňu 17.12.2020 v sume 17.131,14 eura, so splácaním ktorej je v omeškaní viac ako 3 mesiace a vyzvala ho na jej úhradu, s tým, že v opačnom prípade je banka oprávnená pohľadávku postúpiť tretej osobe. K predmetnej výzve nebol predložený podací hárok, doručka, ani iný hodnoverný doklad o tom, že sa výzva dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

12. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE s prílohou č. T., súd zistil, že banka predmetnú pohľadávku voči žalovanému postúpila na pôvodného žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o.

13. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2021 súd zistil, že banka žalovanému pod č. B.-XXXXX k úveru č. XXXXXXXXXXXX oznámila, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 23.03.2021, postúpila pohľadávku spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia na pôvodného žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., s tým, že od doručenia tohto oznámenia je pohľadávku možné plniť výlučne uvedenej spoločnosti. K predmetnému oznámeniu nebol predložený podací hárok, doručka, ani iný hodnoverný doklad o tom, že sa výzva dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

14. Z predžalobnej výzvy zo dňa 15.07.2022 s podacím hárkom súd zistil, že pôvodný žalobca KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. žalovanému oznámil, že ku dňu vyhotovenia výzvy eviduje voči nemu dlh vyplývajúci zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi ním a bankou, vlastníkom ktorej pohľadávky sa stal pôvodný žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.03.2021 a súčasne žalovaného vyzval na úhradu dlhu, ktorý ku dňu 15.07.2022 predstavoval sumu 18.668,82 eura, najneskôr do 26.07.2022. Prílohou výzvy je rozklad dlžnej sumy ku dňu 15.07.2022, v zmysle ktorého sa dlh skladá z istiny v sume 14.196,66 eura; administratívnych poplatkov v sume 72,08 eura; zákonného úroku do zosplatnenia úveru v sume 191,10 eura; zákonného úroku z omeškania (kapitalizovaného) v sume 195,50 eura; zákonného úroku z omeškania v sume 917,92 eura a zmluvného úroku v sume 3.095,56 eura. Z podacieho hárku č. R. vyplýva, že žalovanému bola dňa 19.07.2022 pod č. O. odoslaná zásielka označená ako „Q.“, ktoré označenie je i na predžalobnej výzve pod čiarovým kódom.

15. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok medzi pôvodným žalobcom KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. ako postupcom a súčasným žalobcom EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom, zo dňa 03.07.2025 a prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, súd zistil, že pôvodný žalobca predmetnú pohľadávku voči žalovanému vyplývajúcu z úveru č. XXXXXXXXXXXX postúpil na súčasného žalobcu a aktuálnou výškou dlhu v sume 24.634,88 eura.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára obchodník so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá a druhá zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 15.06.2017, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne->

predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018> tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 15.06.2017, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 15.06.2017, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 15.06.2017, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 15.06.2017, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018>> sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42 <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=30.08.2018>>.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom 15.06.2017, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 01.12.2020, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 29.03.2021 (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej

banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 29.03.2021, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 29.03.2021, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

28. Právny vzťah medzi stranami sporu súd posúdil ako spotrebiteľský, z ktorého dôvodu bolo potrebné aplikovať príslušné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. V spotrebiteľských sporoch môže súd v zmysle § 295 CSP vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Uvedené ustanovenie je koncipované na ochranu spotrebiteľa, a preto súd a contrario nevykonáva ex offo dôkazy v neprospech spotrebiteľa; súčasne, prihladnuc na § 132 ods. 3 CSP, nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa, ak žalobca nepripojí dôkazy potrebné na podporu svojich tvrdení. V dôsledku informačného deficitu obvyklého v spotrebiteľských sporoch tak musí dôkaznú povinnosť za spotrebiteľa suplovať súd, a to aj v prípade, ak spotrebiteľ nepredložil alebo nemôže predložiť dôkazy vlastnou vinou. V spotrebiteľských sporoch je pritom relativizovaná nielen dôkazná povinnosť spotrebiteľa, ale aj jeho povinnosť tvrdenia; uvedené neplatí len v prípade výslovného nesúhlasu spotrebiteľa s takýmto postupom (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.10.2021, sp. zn. 4Cdo/162/2020, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 6/2022). Zároveň, pasivita žalovaného spotrebiteľa v spore nie je dôvodom pre priznanie akéhokoľvek žalobou uplatneného nároku.

29. Vo všeobecnosti právnou skutočnosťou, ktorá zakladá možnosť splniť dlh v splátkach, je dohoda účastníkov alebo rozhodnutie súdu. Nakoľko má každá splátka individuálne určenú splatnosť, pri každej z nich sa osobitne posudzuje omeškanie i premlčanie, pokiaľ sa z dôvodov predpokladaných v § 565 Občianskeho zákonníka nestane splatným celý zvyšok dlhu. Pri spotrebiteľských vzťahoch sa pri zosplatnení dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok zároveň uplatní osobitný režim v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tomto smere došlo k významnému posunu, na ktorý je súd povinný reflektovať. V spotrebiteľských vzťahoch je pre platnosť zosplatnenia dlhu pri postupe veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nevyhnutné, aby už v upozornení v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, veriteľ presne špecifikoval splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia konkrétnej splátky je pritom potrebná nielen z dôvodu určenia plynutia premlčacej doby, ale tiež pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy, resp. ktorej konkrétnej splátky, zabráni zosplatneniu celého dlhu. Pokiaľ veriteľ v takomto upozornení uvedie celkovú dlžnú sumu, ktorú aktuálne eviduje voči dlžníkovi a zároveň ho aj vyzve na úhradu celej dlžnej sumy pod hrozbou zosplatnenia celého dlhu, hoci táto nepredstavuje len výšku práve tej splátky, pre ktorú má v úmysle v prípade jej neuhradenia pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu, uvedie dlžníka do omylu, že len uhradením celej aktuálne dlžnej sumy sa môže vyhnúť sankcii v podobe zosplatnenia celého dlhu; uvedenému sa pritom môže dlžník vyhnúť práve uhradením tej splátky, pre neuhradenie ktorej by veriteľ dlh zosplatniť mohol. V tejto súvislosti súd poukazuje i na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/268/2020, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 29/2023, sp. zn. 5Cdo/224/2021, sp. zn. 5Cdo/27/2023, sp. zn. 7Cdo/270/2022, sp. zn. 9Cdo/87/2023). Následne i pre platný úkon samotného zosplatnenia je nutné zo strany veriteľa presne špecifikovať splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia podmienok v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení

účinnom do 31.10.2024. Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, a z toho dôvodu sankcionovaný neplatnosťou podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (k tomu aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.02.2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022, zverejnené v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 34/2025, a zo dňa 26.01.2024, sp. zn. 5Cdo/2/2023).

30. Postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľského úveru inej osobe má väzbu nielen na spotrebiteľskú zmluvu, ale aj na osobitné právne predpisy (§ 525 Občianskeho zákonníka v spojení s §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.), nakoľko v dôsledku takéhoto postúpenia pohľadávky sa mení aj obsah právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom; v takomto prípade sa prípadná neplatnosť postúpenia pohľadávky prejaví nielen medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj navonok voči dlžníkovi. Dlžník preto bez preukázania platnej zmluvy o postúpení pohľadávok nie je povinný plniť dlh postupníkovi (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.06.2022, sp. zn. 7Cdo/86/2021). Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi, na inú banku, prípadne na osobu, ktorá nie je bankou; postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí súd prihliadnuť ex offo (k tomu aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 1Cdo/147/2017, zverejnené v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 60/2018, zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 7Cdo/26/2017, a zo dňa 20.11.2019, sp. zn. 1Obdo/92/2018). Banka je tak v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. oprávnená za splnenia tam uvedených podmienok postúpiť tretej osobe pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná a zároveň je potrebné dodržať i podmienky stanovené v § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 5Cdo/36/2020, zverejnené v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 4/2021). Súd zároveň pri rozhodovaní vo veci samej z hľadiska posúdenia aktívnej vecnej legitímácie, ktorú skúma ex offo, nie je viazaný svojím procesným rozhodnutím o zmene žalobcu v zmysle § 80 ods. 2 CSP (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.08.2025, sp. zn. 1VCdo/4/2024, zverejnené v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 36/2025).

31. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že banka so žalovaným dňa 15.06.2017 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej banka poskytla žalovanému spotrebiteľský úver v sume 17.000 eur a žalovaný sa zaviazal úver vrátiť v 96 mesačných splátkach po 272,09 eura vždy k 15. dňu v mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 15.07.2017 a termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na 15.06.2025. Žalovaný tiež pristúpil k poisteniu schopnosti splácať úver, pričom sa zaviazal platiť poplatok za poistenie v sume 11,97 eura mesačne so splatnosťou v termíne a periodicite splátky úveru. Výška úrokovej sadzby bola v zmluve dohodnutá ako fixná vo výške 12,09 % ročne, resp vo výške 10,09 % ročne po zohľadnení zľavy; ročná percentuálna miera nákladov vo výške 12,17 % pri priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 9,68 %; odplata vo výške 12,44 %; celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu 26.118,59 eura. V zmysle čl. II. bodu 7., ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a poskytnúť o tejto skutočnosti informácie do spoločného registra bankových informácií. Z platobnej histórie žalovanej mal súd preukázané, že žalovaný po čerpaní úveru dňa 15.06.2017 opakovane neuhrádzal splátky riadne a včas, z ktorého dôvodu mu banka generovala upomienky a účtovala poplatky a dňa 01.12.2020 vyhlásila predčasnú splatnosť úveru. Banka žalovanému výzvou zo dňa 30.10.2020 oznámila, že je v omeškani so splácaním pohľadávky a vyzvala ho na úhradu dlžnej sumy 4.766,10 eura najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy; súčasne ho upozornila, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. V konaní neboli predložené dôkazy o tom, že sa uvedená výzva banky dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Listom zo dňa 02.12.2020 banka žalovanému oznámila, že z dôvodu porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 01.01.2015 v aktuálnom znení - t.j. omeškania so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace, vyhlásila ku dňu 01.12.2020 mimoriadnu splatnosť pohľadávky; zároveň žalovaného vyzvala na úhradu pohľadávky v sume 17.060,24 eura do 15 dní. Z pripojenej doručenky mal súd preukázané, že žalovanému bola zásielka doručená dňa 08.12.2020, resp. že zásielku prevzala žalovaného matka. Banka výzvou zo dňa 17.12.2020 žalovanému oznámila, že so splácaním pohľadávky v sume 17.131,14 eura je v omeškani

viac ako 3 mesiace a vyzvala ho na jej úhradu, s tým, že v opačnom prípade je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe; k uvedenej výzve však nebol predložený dôkaz o tom, že sa táto dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Banka na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 23.03.2021 s prílohou predmetnú pohľadávku voči žalovanému postúpila na pôvodného žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., pričom uvedené oznámila žalovanému listom zo dňa 30.03.2021, ku ktorému rovnako nebol predložený žiadny dôkaz ohľadom toho, či sa tento list dostal do dispozičnej sféry žalovaného. Pôvodný žalobca predžalobnou výzvou zo dňa 15.07.2022 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 18.668,82 eura najneskôr do 26.07.2022; zásielka bola žalovanému odoslaná dňa 19.07.2022. Následne pôvodný žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 03.07.2025 a prílohy č. 1 k zmluve postúpil predmetnú pohľadávku voči žalovanému na súčasného žalobcu.

32. Na základe vykonaného dokazovania, za súčasnej aplikácie vyššie uvedených ustanovení, dospel súd k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť. Súd mal preukázané, že medzi bankou a žalovaným bola zmluvne dohodnutá možnosť banky ako veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Z dokazovania však nevyplývalo, že by banka pred uzavretím zmluvy posúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať poskytnutý úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., nedodržanie ktorej povinnosti má v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona za následok, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Aj v prípade splnenia si uvedenej povinnosti banky v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., súd dospel k záveru, že banka ako právny predchodca žalobcu pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nedodržala postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď vo výzve zo dňa 30.10.2020 žalovaného upozornila, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky v sume 4.766,10 eura, na úhradu ktorej sumy, t.j. všetkých doposiaľ neuhradených splátok, žalovaného vyzvala so súčasným upozornením, že v opačnom prípade je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky; zároveň nebolo preukázané, že by sa táto výzva dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Je však zrejmé, že banka žalovaného vyzvala na úhradu celej dlžnej sumy, ktorú v súvislosti s jeho úverovou zmluvou evidovala, a nie na úhradu konkrétnej splátky, pre nesplatenie ktorej mala v úmysle využiť svoje oprávnenie zosplatniť úver v celom rozsahu. Uvedeným žalovaného uviedla do omylu, že vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru sa môže vyhnúť len zaplatením celej aktuálne dlžnej sumy. Zároveň, identifikácia splátky, pre neuhradenie ktorej banka pristúpila k zosplatneniu celého dlhu, nie je uvedená ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 02.12.2020, a teda aj samotné zosplatnenie úveru je s ohľadom na závery vyplývajúce z judikatúry súdnych autorít uvedené vyššie potrebné vyhodnotiť ako úkon neplatný.

33. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že nakoľko banka úver žalovaného neplatne zosplatnila, nemohla ku dňu 29.03.2021 platne postúpiť pohľadávku z takto zosplatneného úveru na pôvodného žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., nakoľko pohľadávka nebola spôsobilou na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v spojení s § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., keď pohľadávka nebola po konečnom termíne splatnosti, ani sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru. Nakoľko pôvodný žalobca sa nestal vlastníkom predmetnej pohľadávky, nemohol túto následne platne postúpiť ani na súčasného žalobcu. Žalobcovi preto v konaní nesvedčí aktívna vecná legitímácia, ktorú súd skúma ex offa. Pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol, bez toho, aby sa zaoberal jej vecnou stránkou.

34. Nad rámec považuje súd za vhodné doplniť, že vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré riadne predvolal strany sporu. Žalobca súdu pred pojednávaním doručil ospravedlnenie jeho neúčasti na nariadenom pojednávaní, v ktorom tiež uviedol, že nakoľko súd doposiaľ v konaní v zmysle § 181 ods. 2 CSP neprezentoval žiadnu skutočnosť za spornú, považuje uplatnený nárok v celom rozsahu za dôvodný. Pokiaľ súd považuje jeho nárok za nepreukázaný, resp. na jeho preukázanie vyžaduje ďalšie dôkazy alebo objasnenie skutočností, požiadal súd, aby ho písomne vyzval na preukázanie týchto skutočností a v takom prípade aj o odročenie pojednávania.

35. Súd k tomuto uvádza, že postup navrhovaný žalobcom nemá oporu v zákone. Súd žalobcu nevyzýva na preukázanie sporných skutočností a ani mu prípadnú spornosť jeho nároku, či predbežné právne posúdenie, pred pojednávaním písomne neoznamuje a za tým účelom neodročuje nariadené pojednávanie; takúto povinnosť súdu žiadne ustanovenie zákona neukladá a navyše by takýto postup súdu bol zjavne v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Súd po písomnom štádiu

konania, t.j. po vyjadrení sa žalovaného k žalobe, replike a duplike, v zásade na prejednanie veci nariadi pojednávanie (príčom súčasne v zmysle § 179 ods. 1 CSP postupuje tak, aby mohol vec rozhodnúť na jedinom pojednávaní), na ktorom po prednese žaloby žalobcom a vyjadrení sa k žalobe žalovaným, v zmysle § 181 ods. 2 CSP uvedie svoje závery o tom, ktoré skutočnosti považoval za sporné a ktoré za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a tiež svoje predbežné právne posúdenie veci. Na takéto predbežné právne posúdenie, na ktoré je vytvorený priestor práve na pojednávaní, môžu strany sporu reagovať a v tej súvislosti uviesť svoje prípadné procesné návrhy. Žalobcom požadované uvedenie (prípadných) sporných skutočností tak súd vykonáva práve na pojednávaní, a preto pokiaľ súd považuje určité skutočnosti za sporné, prípadne žalobu čiastočne alebo v celom rozsahu nepovažuje za dôvodnú, nie je povinný pre neprítomnosť žalobcu na pojednávaní toto odročiť z dôvodu potreby jeho písomného oboznámenia o tom.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v konaní úspech, z ktorého dôvodu by mal nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na začatie exekučného konania podľa osobitného predpisu.